

Kl. 18:11
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Det er der bestemt ikke. Ønsker ordføreren en bemærkning?

Kl. 18:11
Simon Emil Ammitzbøll (RV):
 Jeg er enig med fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 18:12
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Hr. Mogens Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 18:12
Mogens Jensen (S):
 Det er fremkommet på baggrund af hr. Søren Krarups bemærkninger om definitionen af ægteskab. Der vil jeg bare spørge ordføreren, om ordføreren kan bekræfte, at da man behandlede B 76, som går forud for dette lovforslag, modtog man et svar fra familieministeren om definition af ægteskab, hvori der står, at begrebet ægteskab ikke er defineret i den nugældende lovgivning. Ej heller i den første version af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning fra 1922 findes der en definition.

Kl. 18:12
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Ordføreren.

Kl. 18:12
Simon Emil Ammitzbøll (RV):
 Jeg kan selvfølgelig bekræfte, at et svar, der er afgivet af den tidligere familieminister, er afgivet. Jeg synes også bare, at det i forlængelse af hr. Mogens Jensens spørgsmål er værd at holde fast i, at det, vi laver, er en ændring af ægteskabslovgivningen, hvor man ikke tager stilling til de kønsmæssige forhold og dermed åbner mulighed for, at ægteskabslovgivningen kan gælde for par, der består af en mand og en kvinde, men også for par, der består af to mennesker af samme køn.

Kl. 18:13
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:
4) 1. behandling af lovforslag nr. L 90: Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Ophævelse af straffelovens blasfemibestemmelse).

Af Jesper Langballe (DF) m.fl.
 (Fremsættelse 28.02.2008).

Kl. 18:13
Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 18:13
Justitsministeren (Lene Espersen):
 Det fremsatte lovforslag går ud på at ophæve straffelovens § 140 om blasfemi. Efter denne bestemmelse straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder den, der offentligt driver spot med eller forhåner noget her i landet lovligt bestående religionssamfunds trosrædomme eller gudsdyrkelse.

Der er tale om et lovforslag, der også blev fremsat i sidste folketingssamling og i folketingsåret 2004-05. Vi har således her i Folketinget flere gange inden for de seneste år diskuteret en ophævelse af blasfemibestemmelsen i straffeloven. Ved disse lejligheder tilkendegav jeg, at det var regeringens opfattelse, at der fortsat er behov for straffelovens blasfemibestemmelse. Det er også i dag regeringens opfattelse.

Som jeg redegjorde for ved behandlingen af de tidligere lovforslag, er religiøse spørgsmål for nogle mennesker noget af det mest betydningsfulde og grundlæggende i tilværelsen. Det gælder, uanset om der er tale om kristne, muslimer, jøder eller andre. Straffelovens § 140 sikrer, at personer, der føler sig krænket over offentlige ytringer om deres trosrædomme eller gudsdyrkelse har mulighed for at få myndighedernes og eventuelt i sidste ende domstolens vurdering af, om konkrete ytringer har været spottende eller forhånende og har overskredet grænsen for, hvad der er acceptabelt.

Det er således på den måde muligt via retssystemet at få en uvildig vurdering af de pågældende ytringer, og det er vigtigt, at vi hermed har en mekanisme, der bl.a. mindsker risikoen for, at personer, der føler sig stærkt krænket, griber til voldsomme modtræk som f.eks. selvtægt på grund af de religiøse spørgsmåls centrale betydning for dem. Heri ligger en væsentlig offentlig interesse, der ikke bør undervurderes.

Man bør i den forbindelse også have for øje, at straffelovens § 140 ikke er undergivet privat påtale, som det er tilfældet med den overvejende del af bestemmelserne i straffelovens kapitel 27 om freds- og ærekrænkelser. Det understreger, at bestemmelsen ikke i første række beskytter rent private interesser, men derimod nogle mere overordnede offentlige interesser.

Bestemmelser, der som blasfemibestemmelsen vedrører straf for ytringer, kan rejse spørgsmål i forhold til ytringsfriheden, herunder om bestemmelsen forhindrer en fri debat om religiøse spørgsmål.

Jeg vil i den forbindelse understrege, at ytringsfriheden er en af de helt centrale frihedsrettigheder i vores demokratiske samfund. Jeg mener imidlertid ikke, at straffelovens § 140 om blasfemi fratager os muligheden for en fri debat. Det viser det forhold, at der ikke siden 1938 er faldet dom for overtrædelse af bestemmelsen. Det er da også sådan med al ønskelig tydelighed.

Bestemmelsen omfatter alene ytringer, der må karakteriseres som spot, dvs. latterliggørelse, eller forhånelse, dvs. foragt eller nedgørelse på en ondsksfuld måde af noget her i landet lovligt bestående religionssamfunds tros lærdomme eller gudsdyrkelse.

Det er således ikke det, at man kritiserer, men måden man udtrykker sig på, som er afgørende for, om blasfemiparagraffen kan anvendes. Det betyder, at adgangen til offentligt at kritisere et religionssamfunds tros lærdomme eller gudsdyrkelse ikke begrænses, når blot der ikke er tale om spot eller forhånelse.

Bestemmelsen er desuden, hvilket fremgår klart af forarbejderne, begrænset til alvorlige tilfælde.

Som bekendt var de nævnte spørgsmål bl.a. fremme i sagen om Muhammedtegningerne i Jyllands-Posten. Rigsadvokaten afviste i marts 2006, at der forelå en overtrædelse af straffelovens § 140. Rigsadvokaten fandt således, at betingelserne for straf efter bestemmelsen ikke var opfyldt. Rigsadvokaten anførte bl.a., at nogle af tegningerne vedrørte sociale forhold, kvinders stilling i det muslimske samfund, og ikke den islamiske tros lærdom eller gudsdyrkelse.

For så vidt angår en af tegningerne, udtalte Rigsadvokaten, at den med god grund kunne opfattes som en krænkelser og fornærmelse rettet mod profeten Muhammed, men at den efter anklagemyndighedens opfattelse ikke var udtryk

for spot eller latterliggørelse og næppe heller forhånelse i forstand af straffelovens § 140.

Jeg vil også fremhæve, at straffelovens blasfemibestemmelse skal fortolkes under hensyn til bestemmelsen om ytringsfrihed i den europæiske menneskerettighedskonvention, fuldstændig på linje med hvad der f.eks. gælder i relation til straffelovens såkaldte racismeparagraf. I den konkrete anvendelse af straffelovens blasfemibestemmelse må domstolene derfor foretage en afvejning af hensynet til ytringsfriheden over for hensynet til de interesser, som bestemmelsen har til formål at beskytte.

At hensynet til ytringsfriheden vejer tungt, understreges af den yderst beskedne anvendelse af bestemmelsen i praksis. Sammenfattende er der, af de grunde jeg har været inde på, efter regeringens opfattelse fortsat behov for straffelovens blasfemibestemmelse, og regeringen kan derfor ikke støtte lovforslaget.

Kl. 18:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Det er hr. Kim Andersen som ordfører.

Kl. 18:18

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Som ministeren lige har redegjort for, er det jo ikke just et nyt forslag, vi her har til behandling. Det er vel faktisk tredje gang inden for en kort årrække, forslaget her fremsættes. Det kunne jo få en til at tro, at straffelovens § 140 er en meget indgribende bestemmelse, som har vidtrækkende konsekvenser for den frie debat. Men det er ingenlunde tilfældet.

Som det også fremgår af forslagets bemærkninger, og som det i øvrigt har været nævnt i forbindelse med tidligere behandlinger af forslaget, har paragraffen ikke ført til domfældelse siden 1938. Det på trods af, at man jo sandt for dyden må sige, at vi i dette land har en meget åbenhjertig og bramfri debat også om religionernes rolle i vores samfund. Der var f.eks. ikke grundlag for at gøre paragraffen gældende i forbindelse med de tegninger, der førte til den såkaldte Muhammedkrise.

Paragraffen kan kun gøres gældende for den, der bespotter eller håner andres religioner, tro og gudedyrkelse. Der er dannet præcedens for, at dette fortolkes meget snævert. Der skal altså være tale om virkelig alvorlige krænkelser af andres religion, før loven kan praktiseres.

I Venstre har vi ikke tidligere ment, at paragraffen skulle afskaffes. Det mener vi fortsat

ikke at den skal. Den repræsenterer en relevant begrænsning af ytringsfriheden. Vi kan derfor ikke stemme for forslaget. Paragraffen skal ses i sammenhæng med netop ytringsfriheden og de andre frihedsrettigheder, vi har, og den er på ingen måde til nogen form for begrænsning af ytringsfriheden. Vi kan ikke støtte forslaget.

Kl. 18:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning fra hr. Jesper Langballe.

Kl. 18:21

Jesper Langballe (DF):

Det er i og for sig interessant, at hr. Kim Andersen forsvare, at vi beholder en blasfemiparagraf med den begrundelse, at den overhovedet ingen betydning har, den er fuldkommen ligegyldig. Det sidste er jeg enig med hr. Kim Andersen i, men det er dog en mærkelig begrundelse.

En gang imellem plejer lovgivere at rydde op. Det siges, at der engang var en, der en dag fandt en lov, der forbød, at man drev får over Knippelsbro. Så kan man, når man får øje på sådan en lov, spørge, om det så ikke var en idé at sige: Der er vist ikke mere så mange får, der går over Knippelsbro, så vi slår en streg over den lov.

Det er en fuldkommen ligegyldig lov. Hvorfor vil hr. Kim Andersen beholde den med den begrundelse, at den aldrig nogen sinde bliver brugt?

Kl. 18:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 18:22

Kim Andersen (V):

Allerførst kan jeg ikke lade være med at undre mig en lille smule over, at hr. Jesper Langballe synes, at det er vældig interessant, at jeg på Venstres vegne afviser forslaget og dermed afviser at annullere paragraffen. Det kan jo ikke komme som nogen vældig stor overraskelse for hr. Jesper Langballe. Det har Venstre faktisk sagt, hver gang hr. Jesper Langballe og hans fæller har ført det her forslag frem.

Som jeg også sagde i mit indlæg, skal det jo ses i en sammenhæng med netop ytringsfriheden og de andre frihedsrettigheder, vi har. De indgår alle i en balance. Jeg er meget enig i, at vi skal have en absolut ytringsfrihed her i Danmark, og det må man også sige at vi har, men vi skal ikke sende et signal om at ophæve blasfemiparagraffen og dermed risikere at sende et signal til nogle ekstremistiske kræfter om, at det bare er o.k. at sige hvad som helst af ondskabs-

fulde ting om andre menneskers religion eller gudebilleder. Det er der ingen grund til. Det tjener ikke ytringsfriheden. Det er i virkeligheden slet ikke en reel ytringsfrihed. Derfor indgår det i en meget fin balance, som vi ikke på nuværende tidspunkt er indstillet på at rukke ved.

Kl. 18:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 18:23

Jesper Langballe (DF):

Hr. Kim Andersen og ministeren fatter ikke, at vi bliver ved med at genfremsætte dette forslag, men det gør vi, og vi vil blive ved, og vi vil blive ved og blive ved, for sagen er nemlig den, at der er sket noget siden første gang, vi fremsatte det. Der har været en Muhammedkrise, som pludselig har stillet alle danskere i et valg mellem ytringsfrihed og omsorg for de krænkede religiøse følelser, og det er vel at mærke en omsorg, der skal bruge magt – enten lovgivningsmagt eller den rå pøbelmagt, som vi har set. Det er derfor, at vi genfremsætter forslaget.

Det er også, fordi – det kan jeg godt føje til – at SF, første gang vi fremsatte det, fremsatte præcis det samme forslag på præcis det samme tidspunkt, men trak sig. Som bekendt har SF's formand på det sidste været meget drabelig i sine udtalelser om muslimerne, der må overholde det danske værdisæt. Det bliver spændende at høre, hvad han siger nu.

Kl. 18:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 18:25

Kim Andersen (V):

Det var vel, hr. formand, mere et indlæg, vi hørte her, end det egentlig var et spørgsmål til mig, men det giver mig anledning til at få ordet, så tak for det.

Jeg kan sige til hr. Jesper Langballe, at jeg jo ikke udtrykte undren over, at Dansk Folkeparti fremsatte forslaget. Jeg undrede mig lidt over, at det kunne undre hr. Jesper Langballe så voldsomt, at vi er modstandere af det. Det kan nemlig ikke undre, al den stund vi også har været imod det de andre gange, hr. Jesper Langballe har fremsat det her forslag.

Jeg kan jo et stykke ad vejen godt forstå Dansk Folkepartis bevæggrunde, og jeg medgiver gerne hr. Jesper Langballe, at der bestemt er sket noget i den mellemliggende periode. Men det ændrer ikke ved vores grundsynspunkt, nemlig at blasfemibestemmelsen i straffeloven

på ingen måde er en hindring for en reel og fri ytringsfrihed i vores land, og at denne bestemmelse indgår i en hårfin balance med andre rettigheder, som vi ikke mener det vil være hensigtsmæssigt at rokke ved på nuværende tidspunkt. For den, der lytter, er der faktisk også i det, jeg her siger, en refleksion over det, der er passeret, siden Dansk Folkeparti fremsatte dette forslag første gang. Det tror jeg også at hr. Jesper Langballe må medgive.

Kl. 18:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Søren Krarup for en kort bemærkning.

Kl. 18:26

Søren Krarup (DF):

Hr. Kim Andersen sagde i sin begrundelse for, at Venstre ikke ville gå med til det forslag, at man ikke ville risikere at sende et sådant signal.

Vil hr. Kim Andersen ikke indrømme, at han dermed jo også har givet til kende, at han for så vidt allerede har bøjet sig for en ydre pression? Han ligger under for en frygt, som betyder, at han ikke vil risikere det.

Er det ikke dermed dokumenteret, hvad der ligger i blasfemiparagraffen, nemlig at det til syvende og sidst er forsøget på at diktere den offentlige debat? Det er jo faktisk det, der ligger i det. Og det kom jo – synes jeg – også frem i ministerens redegørelse, hvor hun lægger vægt på den måde, der tales på.

Det er jo i virkeligheden at bøje sig for ufriheden, og det er jo i modstrid med, vil jeg sige, hele den danske tradition, hvor hr. Kim Andersen selvfølgelig lige så godt som jeg ved, hvordan man har omtalt kristendommen og folkekirken. Han kan f.eks. prøve at læse Hans Kirks forfatterskab. Der er ingen grænser for de injurier, som kristendommen har måttet finde sig i. Det er et signal, der er blevet udsendt dengang, og da var man ikke bange.

Vil hr. Kim Andersen ikke indrømme, at det i virkeligheden er en afslørende formulering, han kommer med?

Kl. 18:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 18:27

Kim Andersen (V):

Nej, det vil jeg bestemt ikke. Det er ikke udtryk for frygt. Og man kan heller ikke sige, at den bestemmelse i straffeloven om blasfemi i alle de år, hvor vi har haft den, har været hindrende for den frie debat og for ytringsfriheden, bestemt ik-

ke. Det tror jeg heller ikke at hr. Søren Krarup ville kunne få sig selv til at påstå er tilfældet. Det er ikke udtryk for frygt.

Det er udtryk for en erkendelse af, at gudsdyrkelse, religion, betyder utrolig meget for mange mennesker. Og ligesom vi har vores ytringsfrihed og skal stå ubrydelig fast på vores ytringsfrihed, ja, så skal vi naturligvis også bl.a. respektere, at gudsbilledet, troen, har stor betydning for andre mennesker, og at denne blasfemi-bestemmelse indgår i en hårfin balance med en lang række andre rettigheder, som danner vores normsæt her i vores samfund. Og vi mener ikke, at der er grundlag for at ændre på den afvejning, der udgør det normsæt, og vi mener ikke, at vi på nuværende tidspunkt skal appellere til nogle ekstremistiske kræfter om at lade hånt om den værdighed, hvormed man omgiver sig med ytringsfriheden og respekterer ytringsfriheden, når man virkelig tager den alvorligt og holder den kær.

Kl. 18:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Søren Krarup.

Kl. 18:29

Søren Krarup (DF):

Blot et ord, vil jeg sige til hr. Kim Andersen, som ordet værdighed antyder jo straks den ramme, det hele skal presses ind under, og det vil sige, at det jo dermed også er som med den tidligere formulering om, at vi kan risikere at afsende et signal; det er jo et vidnesbyrd om, at man allerede ligger under for en frygt, som betyder, at debatten i dette land ikke længere er fri. Der er altså kræfter, som bruger § 140 til at søge at tyrannisere debatten i dette land, og så bøjer man sig, for man vil ikke risikere noget.

Hr. Kim Andersen og jeg er i fællesskab engageret i Sydslesvig via Femmandsudvalget. Hvis hr. Kim Andersen læser den danske Sydslesvighistorie, så vil han f.eks. se, hvordan Flensborg Avis' redaktør Jens Jessen måtte tilbringe 4 år i et preussisk fængsel, fordi han også faldt ind under alle disse krænkende betegnelser eller betragtninger, som den preussiske stat kunne finde på.

Kan hr. Kim Andersen ikke se forbindelsen, altså hvordan det at lukke op for disse krænkende muligheder betyder, at ufriheden holder sit indtog, og at den frie debat umuliggøres?

Kl. 18:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 18:30

Kim Andersen (V):

Jeg synes, det er et forkert spor, som hr. Søren Krarup fremturer i her. Man kan på ingen måde sige, at den frie debat og ytringsfriheden er truet eller krænket i vores land, tværtom. Og man kan heller ikke sige, at § 140 i straffeloven igennem alle disse år, hvor den har eksisteret, har været en hæmsko. Jeg mener, at det er udtryk for proportionsforvrængning, når hr. Søren Krarup kommer med disse synspunkter.

Jeg har svaret hr. Jesper Langballe, og jeg har også kvitteret for og haft en forståelse for, at Dansk Folkeparti også i denne sag er vedholdende og fremsætter deres forslag igen og igen. Jeg anerkender også, at der er sket noget i de mellemliggende perioder. Men vi mener altså virkelig reelt ikke, at paragraffen er hæmmende for ytringsfriheden her i landet, og vi mener, at det vil være et forkert signal at sende at ophæve den på dette tidspunkt, fordi vi mener, at den indgår i en hårfin balance, som netop sikrer os den ytringsfrihed, som vi definerer, og som vi synes er så væsentlig.

I øvrigt vil jeg gerne kvittere for vores udmærkede samarbejde i Femmandsudvalget omkring det danske mindretal i Sydslesvig. Det er i den sammenhæng meget pragmatisk, tak for det.

Kl. 18:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Karen Hækkerup som ordfører.

Kl. 18:32

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Lad mig starte med at slå fast, at ytringsfriheden er et urokkeligt grundprincip i det danske samfund, og som på ingen måde står til diskussion. Det er helt essentielt, at man i et demokratisk samfund har ret til at sige sin mening, så der kan føres en fri debat. I et åbent samfund som det danske, hvor forskellige religioner eksisterer side om side, er det en helt naturlig ting, at vi frit kan diskutere og også kritisere hinandens religioner.

Men hos Socialdemokraterne mener vi altså ikke, at blasfemiparagraffen forhindrer, at der bliver ført en fri debat. Paragraffen forhindrer jo ikke kritik af religion som sådan, den sætter kun nogle grænser for måden, den kritik kan ytres på. Så længe der ikke er tale om direkte spotten eller forhånende angreb, er der intet i vejen for at kritisere, og der skal vel at mærke være

tale om meget grove angreb, før man kan dømmes efter blasfemiparagraffen. Som vi allerede har hørt, er det ikke sket siden 1938, hvor en gruppe nazister blev dømt for at uddele løbesedler med ondsksfulde angreb på den jødiske tro.

Socialdemokraterne kan således ikke se, hvordan blasfemiparagraffen skulle forhindre en fri debat, og vi kan heller ikke finde nogen eksempler på, at ytringsfriheden er blevet begrænset af blasfemiparagraffen. Endvidere mener vi ikke, at religiøse overbevisninger skal ligge til grund for at ændre straffeloven, hvilket dette forslags bemærkninger i høj grad bærer præg af.

Vi kan derfor ikke se nogen fornuftig grund til at afskaffe § 140, og vi kan derfor heller ikke støtte lovforslaget fra Dansk Folkeparti.

Kl. 18:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 18:33

Jesper Langballe (DF):

Ja, det er en kort bemærkning og ikke et spørgsmål. Der er åbenbart nogle folketingsmedlemmer, bl.a. hr. Kim Andersen, der tror, at man i korte bemærkninger skal stille spørgsmål. Det indgår ikke i Folketingets forretningsorden.

Men det er sådan en bemærkning, som jeg også kunne være kommet med til andre ordførere.

Når nu fru Karen Hækkerup bruger udtrykket hån, spot og latterliggørelse, som man skal undgå, så ved vi jo, hvordan vandene delte sig under Muhammedkrisen. Vi ved, at statsministeren stod i den ene lejr, og i den anden lejr stod hans forgænger som partiformand for Venstre, Uffe Ellemann-Jensen. Der delte vandene sig. Det, der var kernepunktet i det, var jo Jyllands-Postens ord om – i forbindelse med de tegninger – at muslimer såvel som kristne og alle andre, der bor i Danmark, må finde sig i hån, spot eller latterliggørelse. Det betyder ikke, at den slags er pænt eller anbefalelsesværdigt, men det er faktisk, hvad man må finde sig i i et land, der har ytringsfrihed. Hvordan forholder fru Karen Hækkerup sig til det?

Kl. 18:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 18:35

Karen Hækkerup (S):

Jeg mener egentlig, at jeg allerede har slået fast, at ytringsfriheden er et urokkeligt grundprincip.

Vi har mange andre regler, som vel ligger tæt op ad ytringsfriheden. Vi har en racismelovgivning, og vi har en blasfemiparagraf, som jeg egentlig alt i alt synes sætter nogle meget naturlige og fornuftige rammer for, hvordan man kan undgå at genere hinanden.

Der er jo ikke nogen pligt til at genere hinanden, heller ikke her i Folketinget, hvor klokken efterhånden er blevet mange. Denne debat er jo heller ikke ny, så der er ingen, der bliver rokket, tror jeg. Jeg tror egentlig, at man må sige, at alle har fundet deres stilling i denne sag.

Vores stilling er i hvert fald gjort op, og den er præcis den samme, som den var, sidst vi diskuterede forslaget fra Dansk Folkeparti, og forrige gang, vi diskuterede forslaget fra Dansk Folkeparti, ja, selv ordførertalen er den sammen. Vi støtter ikke, at man fjerner blasfemiparagraffen.

Kl. 18:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Langballe.

Kl. 18:36

Jesper Langballe (DF):

Jo, det er meget godt, men når fru Karen Hækkerup er i vanskeligheder, kan hun bare henvise til, at det har været diskuteret før. Så meget desto mere må fru Karen Hækkerup da være i stand til at give et klart svar.

Det, jeg hører i fru Karen Hækkerups svar, er jo det evige omkvæd, som vi har kendt siden Muhammedkrisen, fra folk, der siger: Ytringsfriheden, halleluja, den går jeg hundrede procent ind for, hundrede procent. Så kommer der lige en tankestreg og et men, og så kommer alle de forbehold, som viser, at man mener, at ytringsfriheden kan gradbøjes. Jeg synes, det var den der dobbelthed, der lå i fru Karen Hækkerups ordførertale.

Kl. 18:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 18:37

Karen Hækkerup (S):

Jeg ser egentlig ingen grund til at kritisere det, jeg sagde, for jeg sagde det fra det inderste af mit hjerte, og jeg mener egentlig, at det er meget naturligt. Selvfølgelig har vi ytringsfrihed. Man må sige, hvad man vil, og nogle gange vil man ramle ind i straffelovens bestemmelser, hvis man siger, hvad man vil, hvad man tænker, og hvad man mener, fordi vi har nogle regler, der skal sikre, at vi ikke nødvendigvis går rundt og taler til hinanden på den måde, som vi nogle gange har lyst til.

Det gælder altså også for hr. Jesper Langballe, og selv om han er meget irriteret over ikke at kunne sige, præcis hvad han vil, om alle i det her samfund, er der nogle regler, der sætter nogle grænser, og de grænser støtter Socialdemokraterne. Det er ikke, fordi man ikke må sige noget grimt om andre; man skal bare tænke sig om og holde sig inden for lovens rammer. Når man kritiserer, skal man gøre det fornuftigt og med hovedet og ikke bare med had. Det er jo det, der er forbudt.

Kl. 18:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Søren Krarup for en kort bemærkning.

Kl. 18:38

Søren Krarup (DF):

Jeg vil begynde med at aflevere en kompliment. Jeg har med stor glæde set fru Karen Hækkerup udtale sig netop i spørgsmål om lov og ret her i landet med megen, jeg var lige ved at sige robusthed, i hvert fald kontant og klart, og jeg synes nok, det har været en glæde at se Socialdemokratiets ordfører på det område.

Men jeg vil gerne spørge: Når vi nu har en injurielovgivning, som dermed sikrer, at man ikke kan sige hvad som helst uden at blive draget til ansvar for det, er der så nogen grund til, at vi skal have den blasfemiparagraf?

Jeg kan også spørge: Hvis nu fru Karen Hækkerup havde været minister, da blasfemiparagraffen blev indført, ville hun så have indført den, når der faktisk eksisterede en injurielovgivning?

Er det ikke et knæfald for en billig form for, jeg kunne godt sige Indre Mission, dem med de små sko, som altid føler sig trådt over tæerne, dem, der har skabt den form for paragraf?

Er der nogen som helst grund til at indføre en blasfemiparagraf?

Kl. 18:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 18:39

Karen Hækkerup (S):

Næ, der er ingen grund til at indføre den, al den stund den allerede er indført. Men det, vi debatterer, er, om vi skal fjerne den, og der er det Socialdemokraternes klare overbevisning, at det skal vi ikke. Det kan være, at vi en dag vil få god brug for den. Uanset hvad sender den nogle klare signaler om, at man ikke skal træde på andre mennesker, alene fordi man ønsker at træde på dem. Man skal behandle hinanden med respekt og værdighed. Det skal man også, når det drejer

sig om ytringsfriheden, og det støtter vi sådan set at man fortsat skal.

Kl. 18:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Søren Krarup.

Kl. 18:39

Søren Krarup (DF):

Det var lidt udenom. Jeg spurgte faktisk, om fru Karen Hækkerup ville have indført den, og så svarer hun, at den er indført.

Jeg kunne have lyst til at opfordre fru Karen Hækkerup til at læse, skal vi sige dagbladet Politiken igennem de sidste 100 år, måske især omkring forrige århundredskifte, og se, hvordan folkekirke og præster der blev omtalt. Det var jo en ganske systematisk krænkelse. Hvis man der havde haft de samme fornemmelser, som i dag udfolder sig i det offentlige Danmark, kunne der have været endeløse retssager. Men det er jo måske, fordi man både i et kristent land og i et demokratisk land ved, at det nu er vilkårene i en debat.

Derfor vil jeg gentage mit spørgsmål og håbe, at fru Karen Hækkerup vil forstå det rigtigt: Ville hun, hvis hun stod der i begyndelsen, selv være kommet i tanke om at lave en blasfemilovgivning, når der var en injurielovgivning?

Kl. 18:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 18:40

Karen Hækkerup (S):

Det skal jeg hverken kunne svare ja eller nej til. Jeg vil bare sige, at jeg synes, der generelt er for meget religion i det offentlige rum, og på det punkt er jeg fuldstændig enig med statsministeren, som har ytret sig om lige præcis det.

Men jeg må også bare sige, at hr. Søren Krarups religiøse kompas er et, som hverken Socialdemokraterne eller jeg styrer efter, og derfor er det heller ikke til at sige, hvorvidt vi ville have truffet en beslutning om, at der skulle være en blasfemiparagraf. Vi ville nok have skruet loven anderledes og mere nutidigt sammen, hvis vi skulle være startet forfra. Det tror jeg vi alle sammen ville have gjort. Men der er ingen grund til at fjerne blasfemiparagraffen, som den står, for den står meget fint i en enighed med de andre bestemmelser, der skal sikre, at vi behandler hinanden ordentligt i det danske samfund, og det synes Socialdemokraterne naturligvis fortsat er meget vigtigt at vi gør.

Kl. 18:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det fru Karina Lorentzen som ordfører.

Ordføreren for forslagsstillerne er på til sidst og får længere taletid i øvrigt, så det er et privilegium.

Kl. 18:42

(Ordfører)

Karina Lorentzen (SF):

Det er vigtigt af og til at revidere love, hvis de mister deres funktion. Blasfemiparagraffen i straffeloven har ikke været i brug siden 1938, og der er noget, der taler for dens afskaffelse. Det, der kunne tale for afskaffelsen, er, at man ikke bør beskytte religion mere end andre opfattelser af, hvordan verden hænger sammen, eller støtte en enkelt religiøs opfattelse på bekostning af andre religiøse eller ikke-religiøse opfattelser. Tværtimod må det være muligt at diskutere religion, uden at det skal opfattes som værende blasfemi, og en fjernelse af paragraffen betyder ikke, at man bare kan diskriminere en bestemt tro eller religion, som man lyster.

I et land med ytringsfrihed skal alle ideer, også de religiøse, principielt kunne afprøves gennem debat. Det giver da ikke mening at give en religion en særlig beskyttelse, da en sådan afprøvning altid vil være en anstødssten for religionsfølelsen. Det handler om ytringsfriheden, og det er en demokratisk værdi, som man skal beskytte.

Men selv om vi har en vis beskyttelse mod forfølgelse af religion i straffelovens § 266 b, hvorefter det er forbudt i en videre kreds at true, forhåne eller nedværdige en persongruppe på grund af dennes race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle orientering, er vi i SF ikke helt overbevist om, at den alene er tilstrækkelig. Af den offentlige debat kan man også forstå, at der er juridisk betænkelighed ved en afskaffelse af blasfemiparagraffen.

Vi synes, det er yderst vigtigt, at der findes en balance mellem ytringsfrihed og en anstændig debat. SF kan derfor ikke umiddelbart stemme for forslaget. Vi er usikre, og det er afgørende for os, at vi i Retsudvalget holder en høring og inviterer en række kloge mennesker på området til at belyse blasfemiparagraffens nødvendighed, konsekvensen af at fjerne den og eventuelle bud på, om det er nødvendigt at supplere lovgivningen i den henseende. Det sidste, vi i hvert fald ønsker os i SF, er at slå bunden ud af debatten om islam.

SF ser frem til en god og saglig debat i Retsudvalget.

Kl. 18:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 18:44

Jesper Langballe (DF):

Jeg må indrømme, at jeg egentlig godt kunne drømme om at være en flue på væggen i SF's gruppeværelse, for der sker altså mange spændende ting, det er helt sikkert.

Nu holdt ordføreren sådan et nydeligt, principielt foredrag, men dengang vi fremsatte forslaget første gang, fremsatte SF det også med glødende begejstring. Så trak man sig bagefter, angiveligt på grund af Dansk Folkepartis forslagsbemærkninger, så nu har vi fremsat det uden bemærkninger.

SF's formand er jo gået ud med nogle drabelige ord om, at de kan gå ad helvede til, de der islamister, og at de må følge dansk ...

Kl. 18:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg vil gøre opmærksom på, at selv om det er et citat, er der også grænser for ytringsfriheden her i Folketingssalen som anført i forretningsordenen. Men hr. Jesper Langballe har lov til at omskrive SF's formands udtryk.

Kl. 18:45

Jesper Langballe (DF):

Jeg havde ikke tænkt på, at når man citerer SF's formand, risikerer man repressalier fra formanden ad h... til, det må jeg godt sige her.

Derfor har jeg været utrolig spændt på, hvad SF mener om spørgsmålet nu, men nu kan jeg forstå, at der skal en høring til, hvor eksperter skal udtale sig om konsekvenserne af at afskaffe paragraffen. Jeg brugte tidligere billedet med en lov om, at det er forbudt at drive får over Knippelsbro. Hvorfor ikke lave en eksperthøring om det spørgsmål, nemlig hvad konsekvenserne vil være, hvis man ophævede forbuddet mod at drive får over Knippelsbro?

Kl. 18:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 18:46

Karina Lorentzen (SF):

Der er jo forskel på en saglig debat og så det bevidst at forfølge en bestemt religion som f.eks. islam, og det mener jeg bestemt ikke at vores formand har været ude at gøre.

Vi er, som jeg sagde, og det vil jeg gentage, meget usikre på, om bunden ikke går helt ud af debatten om islam, og det er simpelt hen det sidste, vi ønsker os i SF. Hvis den her høring viser, at man uden videre kan fjerne blasfemiparagraffen, jamen så vil vi da stemme for. Men jeg synes, det er meget vigtigt, at vi får de personer ind, både dem, som taler for blasfemiparagraffens afskaffelse, og dem, som taler imod. Det er helt essentielt, at vi alle sammen bliver kløgere.

Kl. 18:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jesper Langballe.

Kl. 18:47

Jesper Langballe (DF):

Ytringsfriheden i funktion består jo deri, at den enkelte ytrer sig. Det der med, om debatten er saglig, afhænger altså ikke af, hvilke love vi laver her i Folketinget, men altid af, om debatdeltagerne holder sig til sagen eller slår om sig med skældsord, eller hvad de gør. Det er slet ikke det, vi skal tage stilling til her.

Det, vi skal tage stilling til her, er, om der skal være grænser for ytringsfriheden, ikke hvordan Petersen og Poulsen skal forvalte deres ytringsfrihed. Hvis vi lavede love for det, ville vi jo afskaffe ytringsfriheden. Og der er det, at ordføreren fra SF nu siger – hvor SF jo altså tidligere sagde, at ytringsfriheden skulle være ubegrænset – at der alligevel skal være grænser, for det kan også blive for galt. Det er et politisk synspunkt, at ytringsfriheden kan gradbøjes, at den ikke er ubegrænset. Fint nok, så ved vi, at i dag er det SF's synspunkt.

Kl. 18:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 18:48

Karina Lorentzen (SF):

Spørgeren kan mene, hvad han vil, men i SF indstiller vi stadig til en høring, hvor vi gerne vil tage det her lovforslag op. Og hvis vi via den høring kan blive overbevist om, at vi har mulighed for at holde en anstændig tone i debatten kun med § 266 b, jamen så vil stemme for forslaget.

Kl. 18:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Søren Krarup for en kort bemærkning.

Kl. 18:48

Søren Krarup (DF):

Jeg har nævnt før, at ministeren jo i sin indledende redegørelse understregede, at det hele handler om måden, man taler på. Det vil naturligvis

sige, og det vil ordføreren sikkert give mig ret i, at dermed har man også sagt, at det afgørende i en debat er formen.

Nu brugte ordføreren lige udtrykket anstændighed. Vil ordføreren ikke give mig ret i, at når man gør anstændigheden til det afgørende, når man gør formen til det afgørende, har man forskrevet sig til noget, der i egentlig forstand er usagligt, for så handler det ikke om det, man siger, men om måden, man siger det på?

Vil ordføreren ikke give mig ret i, at det faktisk – og der vil jeg tillade mig at tale på basis af, jeg er lige ved at sige 50 års erfaring – er ødelæggende for en saglig debat, at det hele kommer til at handle om formen? Det betyder, at man lægger op til en fornærmedhed, som udelukker, at der netop kan tales frit om den sag, det hele drejer sig om.

Kl. 18:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 18:50

Karina Lorentzen (SF):

Det handler naturligvis ikke kun om formen. Det handler også i høj grad om indholdet, og jeg mener faktisk ikke, at man kan skille de to ting ad.

Kl. 18:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Søren Krarup.

Kl. 18:50

Søren Krarup (DF):

Så synes jeg, at jeg har lyst til at sige, at det faktisk er det, der sker, når man laver en blasfemi-paragraf, som jo lægger op til, at det er hele formen, der skal føre til, at man kan anklage sin modpart for at være uanstændigt krænkende. Et ord som krænkelse, det er dog utroligt, at det skal kunne danne baggrund for en lovgivning. Man kender jo små børn, der er fornærmede. Giver man sig så til at frede deres fornærmelse?

Jeg synes altså – og det er jeg sikker på at ordføreren i en rolig stund vil give mig ret i – at denne blasfemiparagraf og hele denne dyrkelse af formen lægger op til en afsporing af en saglig debat offentligt set, som giver mulighed for virkelig at tale frit til hinanden. Det er og bliver – og det er jeg fuldstændig sikker på at ordføreren er enig med mig i – en krænkelse af friheden, der ligger i denne dyrkelse af at være krænket.

Kl. 18:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 18:51

Karina Lorentzen (SF):

Nu er det jo ikke en hvilken som helst krænkelssag, som kan rejses efter paragraffen om blasfemi. Der skal tilsyneladende være tale om meget, meget grove krænkelser, så der er jo ikke noget til hinder for ytringsfriheden som sådan.

Kl. 18:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det hr. Tom Behnke som ordfører.

Kl. 18:51

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Lovforslaget her er jo en genfremsættelse, og jeg vil i det store og hele henvise til, hvad jeg sagde på Det Konservative Folkepartis vegne ved førstebehandlingen af L 131 torsdag den 19. maj 2005 og ved førstebehandlingen af L 88 tirsdag den 27. februar 2007, og så vil jeg ikke trætte Tinget med at stå og gentage alt, hvad jeg sagde ved de lejligheder.

Sagen er jo, at der ikke er sket nogen som helst forandring siden da, der skulle medføre, at vi har truffet en anden beslutning eller fået en anden holdning. Intet som helst er sket, der kan begrunde, at vi skulle ændre holdning. Der er heller ikke noget, der har fået forslagsstillerne til at ændre holdning, og indtil nu har jeg ikke hørt, at der er en eneste ordfører, der har ændret holdning i forhold til tidligere debatter.

Ikke i dag, men ved tidligere behandlinger mener jeg at have hørt, at der var nogle, der i forbindelse med § 140 gav udtryk for, at det nu var rart nok med en mentalhygiejnisk bremsekloks. Se, sådan et udtryk ville jeg jo aldrig kunne finde på at bruge, men jeg syntes alligevel, at det var en malende beskrivelse i den sammenhæng.

Når vi fra konservativ side fortsat holder fast i, at vi ønsker en § 140, at vi altså har en sådan blasfemibestemmelse, er det, fordi vi synes, det er gavnligt, og det er godt. Bestemmelsen er egentlig aldrig sådan rigtig trådt i funktion eller i karakter, i hvert fald er ingen blevet dømt for overtrædelse af den, men det kunne måske netop være, fordi den står der og folk respekterer, at vi har en sådan bestemmelse, der siger, at vi skal tale pænt og ordentligt. Vi kan tale frit om tingene, vi har ytringsfrihed, men der er altså en grænse, for man må ikke med sine ytringer eller med sin fri tale drive spot med eller forhåne et

lovligt bestående religionssamfunds tros- lærdomme eller gudsdyrkelse.

Det har vi fra konservativ side intet behov for, overhovedet ikke. Der har ikke på noget tidspunkt været så meget som skyggen af behov for at drive spot med eller forhåne et lovligt bestående religionssamfund. Det har der ikke.

Jeg har heller ikke hørt andre have behov for at kunne drive spot med og forhåne. Det har jeg ikke hørt nogen andre have behov for. Så hvis der ikke er nogen, der har det behov, hvis der ikke er nogen, der ønsker det, er der jo ingen grund til at fjerne en sådan bestemmelse; så er det sådan set fint nok, at den står der. Det medfører og bevirker, at vi har en god og saglig og sober debat, og det ønsker vi fra konservativ side, og derfor afviser vi forslaget igen.

Kl. 18:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 18:54

Jesper Langballe (DF):

Jeg må sige, at jeg tror, jeg tabte underkæben lidt, da hr. Tom Behnke sagde, at siden vi fremsatte dette forslag første gang, er der ikke sket noget som helst, der har ændret situationen.

Det er jo altså et åbent og ærligt vidnesbyrd om, at Det Konservative Folkeparti har meldt sig fuldstændig ud af den verden, der har brændt omkring dets vugge. Det Konservative Folkeparti har overhovedet ikke bemærket, at der har været en Muhammedkrise, og at der har været vilde kræfter i gang. Det Konservative Folkeparti har ikke lagt mærke til, at spørgsmålet om ytringsfriheden pludselig – så at sige – er blevet et spørgsmål om daglig kamp. Hvis jeg må være lidt grov, er det faktisk også det indtryk, jeg har haft af Det Konservative Folkeparti.

Kl. 18:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 18:55

Tom Behnke (KF):

Det var da en fantastisk sammenrodning af be- givenhedernes gang i dette land. Tænk at svinge sig så højt op som til: Verden står i brand, vilde kræfter, Muhammedtegninger.

§ 140 har ikke forhindret, at der blev tegnet en Muhammedtegning; § 140 har ikke bevirket, at nogen er blevet straffet for at have tegnet en Muhammedtegning; § 140 har på ingen måde stået i vejen for det, der er sket under hele den proces, som hr. Langballe her taler om.

Så en § 140 eller ikke en § 140 havde ikke ændret et komma i disse vilde menneskers sætten ild til hele byen i anledning af Muhammedtegningerne, overhovedet ikke. Det er jo ikke det, vi taler om. Vi taler om § 140, og den har ikke forhindret tegninger af nogen art, og derfor er der ikke nogen grund til at ophæve den paragraf.

Så vi har fulgt med, men vi har fulgt med i realiteterne og sammenhængen mellem det, der er sket, og § 140.

Kl. 18:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 18:56

Jesper Langballe (DF):

Det er jo en utrolig begrebsforvirring, når hr. Tom Behnke mener, at for at slås for ytringsfriheden på det lovgivningsmæssige plan, sikre ytringsfriheden mest muligt i Folketinget – i det her tilfælde ved at gå ind for en afskaffelse af blasfemiparagraffen – skal man selv have nogle vilde lyster i retning af at udstøde saftige blasfemier. Hr. Tom Behnke kender ikke nogen, der har det behov, og det har jeg sandelig heller ikke.

Kunne hr. Tom Behnke ikke forestille sig, at der kunne være en lovgivningsmæssig interesse i at sige, at ytringsfriheden ikke kan gradbøjes. Hr. Tom Behnke har jo ret i, at blasfemiparagraffen ikke betyder en pind. Det kunne jo også være en grund til at afskaffe den. Somme tider fejler man flueligene ud fra under køleskabet, de skal ikke ligge der til evig tid. En død lov skal væk. Det kunne jo være, at den sendte et signal til visse mennesker om, at de bare skal pleje deres krænkede religiøse følelser, og så vil de få medhold af samfundet.

Kl. 18:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 18:58

Tom Behnke (KF):

§ 140 forhindrer ikke en eneste ytring. Den forhindrer ikke, at man kan tale frit om tingene, om forskellige emner, også religiøse emner.

Det, som § 140 forhindrer i sin ordlyd, er at drive spot med eller forhåne et lovligt bestående religionssamfunds tros- lærdomme eller gudsdyrkelse. Det ønsker vi at holde fast i. Så enkelt er det.

Til argumentet om, at paragraffen ikke har været brugt, og at vi derfor lige så godt kan ophæve den, vil jeg sige, at hvis der ikke var nogen, der slog hinanden ihjel, skulle vi så også

ophæve straffelovens § 237 om, at det er ulovligt at slå ihjel, bare fordi den ikke blev brugt? Nej, selvfølgelig skal man ikke gøre det.

Det er da smukt, at man for en gangs skyld har formået at vedtage en paragraf, som befolkningen retter sig efter. Tænk, hvis det var gældende for alle de andre paragraffer, vi laver her i huset, at befolkningen simpelt hen sagde: Det er i orden, det respekterer vi, det retter vi ind efter. Det ville være skønt.

Kl. 18:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører.

Kl. 18:59

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Dansk Folkeparti har ment, at vi endnu en gang skal diskutere en ændring af straffeloven med henblik på at ophæve straffelovens blasfemibestemmelse.

Den bestemmelse har jo ikke været brugt, i hvert fald ikke ført til dom, siden 1938.

Man kan altså på den ene side argumentere med, at når den ikke har været brugt i så mange år, hvorfor så overhovedet gøre sig nogen anstrengelser for at afskaffe den? Man kan også argumentere imod forslaget ved at sige, at der skal være mulighed for at sætte grænser for, hvor meget man kan svine andre menneskers religiøse følelser til. Man kan være for bestemmelsen med begrundelsen, at uenighed om religiøse spørgsmål ikke berettiger til at nedgøre andre eller forhåne deres religion. Med den argumentation kan man komme frem til, at man skal afvise forslaget.

På den anden side kan der også være argumenter, der taler for forslaget. Det kan tale for forslaget, at blasfemiparagraffen giver religion og religiøse følelser en særstilling, som vi ikke ønsker. Det kan også tale for, at vi allerede beskytter mennesker gennem bl.a. straffelovens § 266 b eller via injurielovgivningen.

Men lige meget hvad, så er det vigtigt for os at understrege, at vi sådan set synes, at man i udgangspunktet skal opføre sig ordentligt over for andre mennesker, tale ordentligt til andre mennesker, tale ordentligt om andre mennesker, lige meget om man bevarer eller afskaffer blasfemiparagraffen.

Det er ikke nogen hemmelighed, og derfor er det heller ikke nogen stor afsløring, at der også denne gang i den radikale folketingsgruppe er folk, der synes, at det kunne være en god idé at

afskaffe blasfemiparagraffen, og at der ligesådan er folk, der mener, at det ville være en god idé at bevare blasfemiparagraffen. Der er såmænd også folk i den radikale folketingsgruppe, der er i tvivl om, hvorvidt man skal bevare eller afskaffe blasfemiparagraffen. Der er måske ligefrem folk, der er i bevægelse i begge retninger, hvem ved.

Pointen er, at vi synes, at SF's forslag om, at vi i Retsudvalget får lavet en høring om, hvilke konsekvenser det egentlig vil få, hvis vi afskaffer blasfemiparagraffen, er en rigtig god idé. Så kan vi få et bedre grundlag, et mere oplyst grundlag at tage stilling til det her spørgsmål på. For ellers ender vi jo med at stå her hvert halvandet år, når hr. Jesper Langballe igen fremsætter forslaget, og tale om, hvad vi tror der vil ske, hvilke konsekvenser vi tror det kan have. Vi synes, at det kunne være interessant at få en sådan høring, og på den måde har vi forenet de forskellige synspunkter i den radikale folketingsgruppe.

Kl. 19:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 19:03

Jesper Langballe (DF):

Det er jo en ejendommelig oplevelse at høre, at Det Radikale Venstre – nu skal jeg være retfærdig og sige nogle i Det Radikale Venstre, for jeg kan forstå på ordføreren, at Det Radikale Venstre er delt – og hele venstrefløjen er blevet så omsorgsfulde over for krænkede religiøse følelser, at de slår syv kors for sig ved tanken om at afskaffe blasfemiparagraffen.

Synes hr. Simon Emil Ammitzbøll egentlig ikke selv, at det er et mærkeligt billede, at den venstrefløj, der afskyr al religion, pludselig er blevet så omsorgsfuld? Man må beskytte de religiøse følelser. Hvorfor mon? Det er et helt åbent spørgsmål til hr. Ammitzbøll. Skulle det være, fordi det er politisk korrekt, og fordi det er islamisterne, der raser og vil bruge blasfemiparagraffen?

Kl. 19:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 19:04

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det Radikale Venstre bekæmper altså de politiske islamister, og vi tager afstand fra dem. Andet har jeg ikke at sige til det. I forhold til hvad venstrefløjen har af overvejelser om blasfemiparagraffen, så er det jo så dejligt, at når jeg træder

ned fra Folketingets talerstol, så træder Enhedslistens ordfører op på Folketingets talerstol, og så kan hr. Jesper Langballe jo selv spørge venstrefløjen om det. Jeg opfatter mig på ingen måde som en repræsentant for venstrefløjen.

Jeg kan sige, at Det Radikale Venstre for 103 år siden blev stiftet af hovedsagelig to grupper, ateister og grundtvigianere, og partiet havde i øvrigt også en del jøder blandt sine første medlemmer. Vi har altid været et parti, hvor forskellige religiøse grupper og folk, der ikke tror på Gud, har kunnet mødes. Og om de slår syv kors for sig, eller hvad de gør, det skal jeg ikke kunne tage stilling til. Det, jeg siger, er, at på trods af vores uenigheder så afviser vi forslaget fra Dansk Folkeparti i fællesskab, indtil vi har fået foretaget den høring, så vi på et bedre og oplyst grundlag kan træffe en beslutning.

Kl. 19:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jesper Langballe.

Kl. 19:05

Jesper Langballe (DF):

Det er helt fair, at Det Radikale Venstre ikke rigtig ved, hvilket ben de skal stå på, og at man ikke kan opnå enighed. Og så er det jo en rigtig radikal specialitet at foreslå helst uvildige kommissioner, der skal afgøre et eller andet, man ikke selv kan finde ud af. Nu er det altså en høring, der skal til. Den skal tage stilling til, hvilke konsekvenser det får at ophæve en blasfemiparagraf, der ikke har været brugt siden 1938. Jeg har tidligere brugt det der paralleleksempel med forbuddet, man pludselig opdager man har i lovgivningen, mod at drive får over Knippelsbro. Har man tænkt sig, at det skulle anbringes i en eksperthøring, der nu skulle finde ud af, hvilke konsekvenser det vil have, hvis man ophæver forbuddet mod at drive får over Knippelsbro? Synes hr. Simon Emil Ammitzbøll ikke, at det er en lille smule komisk?

Kl. 19:06

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 19:06

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Nu synes jeg, at hr. Jesper Langballe trækker debatten ned på et intellektuelt niveau, som jeg egentlig ikke synes er rimeligt over for hr. Jesper Langballes eget intellekt, forstået på den måde at det jo er meget simpelt at finde ud af, hvad konsekvensen ville være, hvis man afskaffede en lov om at drive får over Knippelsbro. Så ville det sandsynligvis være tilladt at drive får over

Knippelsbro, men om det ville være en god idé, vil jeg ikke rigtig forholde mig til lige nu.

Hvis vi afskaffer blasfemiparagraffen, hvad ville konsekvenserne så være? Det glæder jeg mig til at høre hr. Jesper Langballe fortælle Folketinget og offentligheden om, når hr. Jesper Langballe skal afrunde. Vil det betyde, som nogle jo har fremført, at der kan komme nogle andre grænser for, hvad man ville kunne gøre i f.eks. religiøse skrifter i forhold til, hvor man kan gøre i dag? Jeg ved det ikke. Hr. Jesper Langballe ved det, og jeg glæder mig til svaret.

Kl. 19:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for Enhedslisten, fru Line Barfod.

Kl. 19:07

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

I Enhedslisten mener vi, at ytringsfriheden er en af de mest afgørende bestanddele af et demokrati. Det at have ytringsfrihed er fuldstændig afgørende for, at man frit kan diskutere og kritisere de til enhver tid herskende magthavere, og at man frit kan diskutere alle de problemer, der måtte være i samfundet. Derfor ønsker vi, at der er så få begrænsninger af ytringsfriheden som muligt.

Vi anerkender, at det også er nødvendigt at have nogle begrænsninger, at det f.eks. kan være nødvendigt at have regler om injurier, regler om, at hvis nogen fremsætter nogle direkte løgnagtige beskyldninger, direkte løgnagtige sigtelser osv., har man en mulighed for at sanktionere det.

I forhold til blasfemiparagraffen har vi den holdning, som vi også har givet udtryk for tidligere, at vi skal have afskaffet blasfemiparagraffen. Vi ønsker en fuldstændig adskillelse af kirke og stat og ønsker som led i det også at afskaffe blasfemiparagraffen – det fremgår også af det beslutningsforslag, vi har fremsat.

Vi har også overvejelser om, hvorvidt vi skal stemme for det lovforslag, der nu ligger fra Dansk Folkepartis side. Vi synes faktisk, det er fornuftigt – som andre har været inde på – at få lavet en høring om, hvad konsekvenserne er. Når vi vedtager et lovforslag i Folketinget, har det jo normalt været igennem en forudgående lovbehandling; der har været undersøgelser af konsekvenserne, og det har været ude til høring hos en række forskellige organisationer osv., der sidder og beskæftiger sig med spørgsmålet i dagligdagen. Der ønsker vi, at vi har en høring,

hvor vi får det belyst. Hvis det havde været et beslutningsforslag, kunne det være, at sagen stillede sig anderledes, men ved en egentlig lovgivning ønsker vi at få belyst, hvad konsekvenserne er.

Så har vi et problem med at forstå, hvad Dansk Folkepartis ærinde egentlig er med det her forslag. Vi har svært ved til fulde at tro på, at Dansk Folkeparti kæmper for ytringsfriheden, når Dansk Folkeparti samtidig fremsætter krav om, at folk, der ytrer sig imod demokratiet, skal udvises af landet; når Dansk Folkeparti samtidig fremsætter et forslag om, at man skal kunne straffes, hvis man brænder det danske flag af; når Dansk Folkeparti samtidig fremsætter forslag om, at trossamfund skal fratages deres anerkendelse, hvis de bruger deres ytringsfrihed til at ytre sig antidemokratisk. Så har vi svært ved at se, at Dansk Folkeparti virkelig helhjertet mener, at man ikke skal have begrænsninger af ytringsfriheden.

Tidligere har Dansk Folkeparti jo også stemt for terrorpakken, der har indført censur for den danske presse. Det er svært at få de to forhold til at harmonere. Derfor vil vi gerne have afklaret, hvordan det vil blive opfattet i en samlet vurdering af, hvad det er for nogle tiltag, Dansk Folkeparti kommer med, og den sammenhæng, som Dansk Folkeparti tidligere har ønsket at lade dette indgå i, samt de bemærkninger, der har været tidligere. Kunne vi få et flertal, der ophævede blasfemiparagraffen og satte det i en anden sammenhæng?

Derfor synes vi, det er fornuftigt at få en høring, for som sagt mener vi principielt, at man ikke skal have sammenblandingen af kirke og stat. Vi mener ikke, at der er nogen trossamfund, der skal anerkendes, og dermed mener vi heller ikke, at der er nogen trossamfund, der skal beskyttes. Vi mener, at det at have en voldsom op-tægethed af nisser eller en bestemt filosofi eller en fodboldklub eller andet lige så meget kan gøre, at man føler sig krænkede, som hvis man har en religiøs tro. Derfor kan vi ikke se, at der skulle være en særlig begrundelse for at have en blasfemiparagraff.

Men vi mener, at der er behov for at se nærmere på, hvordan det vil blive opfattet i forhold til de andre bestemmelser, der er – racismeparagraffen, injurieparagraffen osv. – hvis vi ophæver blasfemiparagraffen.

Kl. 19:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er nogle korte bemærkninger. Den første er fra hr. Jesper Langballe.

Kl. 19:11

Jesper Langballe (DF):

Det var dog en fantastisk masse uforståelige omsvøb for at forklare, at Enhedslisten – dette socialistiske, revolutionære, antireligiøse parti – ikke kan beslutte sig til at stemme imod en blasfemiparagraff, ikke kan beslutte sig til at stemme for, at religiøse følelser ikke skal have en særstilling her i landet.

Så tyer man til – da man ikke rigtig ved, hvad man skal gøre ved det – at klynge sig til det halmstrå at støtte en høring. En høring om hvad? Hvad er det egentlig, folk skal høres om? Hvad sker der, når man stryger blasfemiparagraffen? Man sætter bare en streg over den – den er væk – og så er det slut med det. Hvad skulle der ske ved det?

Så kommer til sidst det sidste figenblad, som er: Vi er bange for, hvad Dansk Folkepartis holdning er.

Hvad Dansk Folkepartis holdning er, vil fru Line Barfod få at vide i min ordførertale om lidt, men det kommer ikke fru Line Barfods motiver ved.

Kl. 19:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 19:13

Line Barfod (EL):

Jeg ville ønske, at jura var så let, at bare man strøg en paragraff, fandtes den ikke længere, og så havde det ingen indflydelse på fortolkningen af nogen andre paragraffer, at man havde strøget den. Det ville være dejlig enkelt, men desværre er juraen ikke altid så enkel, som man godt kunne ønske sig.

Jeg mener, at jeg har sagt meget klart, at vi ønsker at få afskaffet blasfemiparagraffen. Vi har selv fremsat et forslag nu om adskillelse af kirke og stat og ønsker, at blasfemiparagraffen skal afskaffes, og det har vi skrevet ind i vores forslag.

Det, vi gerne vil være sikre på, er at vide, hvis nu Dansk Folkepartis lovforslag bliver vedtaget, som det ligger nu, uden andre bemærkninger i det eller betænkninger eller noget andet, hvilken konsekvens det så vil have for, hvordan man fortolker de resterende paragraffer i straffeloven, der udgør begrænsninger for ytringsfriheden. Det vil vi gerne have afklaret, og det synes vi er rimeligt at sige. Vi vil gerne vide, hvad kon-

sekvenserne er af et lovforslag, før vi afgør, hvordan vi stemmer til det.

Kl. 19:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er endnu en kort bemærkning fra hr. Jesper Langballe.

Kl. 19:14

Jesper Langballe (DF):

Vi ønsker afskaffelse af blasfemiparagraffen, men vi stemmer ikke for det, fordi vi ikke samtidig kan få kirke og stat adskilt. Sikke dog noget ævl.

Så kommer det, som jeg kaldte det sidste figenblad: Vi er lidt bange for, hvad Dansk Folkepartis motiver egentlig er til at fremsætte det her. Jamen det kommer da ikke fru Line Barfod ved. Fru Line Barfod kan da have sin egen mening.

Det svarer i øvrigt fuldstændig til situationen, da SF fremsatte forslaget, som var fuldstændig enslydende med vores og kom på samme tid, men så trak det tilbage, fordi Dansk Folkeparti vistnok havde nogle skumle motiver med det. Jamen sådan er det jo her på Christiansborg, man stemmer sammen; to parter trykker på den røde eller den gule eller den grønne knap, selv om de i præmisserne, som de stemmer ud fra, er fuldstændig uenige. Det kalder man demokrati, vil jeg sige til fru Line Barfod.

Kl. 19:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Man skal også overholde taletiderne, og det gælder alle.

Så er det ordføreren.

Kl. 19:15

Line Barfod (EL):

Nu er det sådan, at når man skal fortolke loven, går man ind og ser på, hvad baggrunden var for, at den blev indført. Det er derfor, vi står her og diskuterer; vi sætter os ikke bare ned og stemmer med det samme, men vi diskuterer faktisk og prøver også nogle gange i nogle betænkninger at beskrive, hvorfor vi stemmer, som vi gør.

I forhold til terrorpakken f.eks. har vi – både de partier, der var enige i terrorpakken, og de partier, der var uenige i terrorpakken – lavet nogle fortolkninger af, hvordan det her skulle opfattes, som vi har skrevet i en betænkning, og som rent faktisk har fået betydning for udfaldet af retssager.

Det er muligt, at hr. Jesper Langballe synes, at det ikke burde være sådan, men sådan er virkeligheden altså, og vi vil gerne være sikre på, at når vi går ind og stemmer for et lovforslag, bli-

ver den forståelsesramme, som det skal anvendes efter ude i virkeligheden, en forståelsesramme om at tilgodese ytringsfriheden og ikke om, at man kun vil tilgodese ytringsfriheden for nogle og ikke vil tilgodese ytringsfriheden for andre.

Kl. 19:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Søren Krarup.

Kl. 19:16

Søren Krarup (DF):

Jeg vil lige sige til fru Line Barfod, der spurgte om demokratier, og om Dansk Folkeparti ville udvise folk, der var udemokratiske. Demokrati er ikke nogen ideologi eller nogen idé. Der er tale om at udvise dem, der krænker dansk lovgivning, når de i øvrigt ikke er danske statsborgere. Der er ikke tale om, at man gør demokrati til demokratisme, som om det netop var en ideologi.

Fru Line Barfod taler om at skille stat og kirke, fordi hun så vil skabe et, om man så må sige, renere offentligt rum. Er fru Line Barfod ganske uden viden om, at den klarhed, den rene tone, den saglige facon, der består i, at man taler uden at blive fornærmet, hænger meget nøje sammen med, at det er en evangelisk-luthersk kirke, der sætter betingelserne? Hvis hun læste lidt Martin Luther, ville hun opdage, at det ikke var fromme ord og pæne følelser, der drev ham, men at det var klarhed og viljen til at sige en ubehagelig sandhed. Og det er måske netop det, der hænger sammen med, at der er en kirke, som sætter betingelserne her i landet.

Kl. 19:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:17

Line Barfod (EL):

Først til det om Dansk Folkepartis krav om udvisning: Dansk Folkeparti har rejst krav om, at man kan udvise folk, der er kommet med demokratifjendtlige ytringer, i kølvandet på den embedsmandsrapport, der kom i 2005, hvor embedsmændene nævnte det som et blandt mange tiltag, man kunne iværksætte. Det har Dansk Folkeparti flere gange presset på for skulle gennemføres; der har heldigvis endnu ikke været flertal for det. Alene på baggrund af folks ytringer skulle de kunne udvises.

Hvad angår kirken, har jeg ikke lyst til at gå ind i nogen teologisk diskussion. Jeg mener, at der skal være bred mulighed for, at man har

ytringsfrihed til at diskutere – også diskutere hårdt nogle gange. Jeg mener, at det er lige så vigtigt, at vi bruger vores ytringsfrihed til at gå imod de ytringer, vi er imod. Jeg mener, det er utrolig vigtigt, at vi går ud og demonstrerer mod nazister, mod Hizb-ut-Tahrir og mod mange andre, som er imod demokratiet. Det mener jeg er en langt bedre måde at bekæmpe dem på end ved at forbyde dem, som Dansk Folkeparti ønsker.

Kl. 19:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Endnu en kort bemærkning fra hr. Søren Krarup.

Kl. 19:18

Søren Krarup (DF):

Det med, at Dansk Folkeparti skulle udvise dem, der ikke har demokratiske meninger, er det rene nonsens. Det er og bliver et spørgsmål om lov, om overtrædelse af loven, og selvfølgelig ikke, om man har nogle bestemte meninger. Vi ved nemlig godt, hvad frihed betyder, også ytringsfrihed.

Jeg kan selvfølgelig ikke begynde at ridse hele det åndshistoriske perspektiv op, men jeg kan kun sige ganske kort og afsnuppet, at det kun er der, hvor kristendommen skriver dagsordenen og derfor afviser blasfemiparagraffer, at der er en fri og åben debat. Det kunne fru Line Barfod f.eks. se ved at læse lidt enten fra reformationstiden eller måske af moderne dansk kirkehistorie; jeg skal gerne give hende en redegørelse for eksempler på Tidehvervs polemiske fæcon, som også hænger sammen med, at man ikke har nogen fine fornemmelser.

Kl. 19:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 19:19

Line Barfod (EL):

Det kunne være, vi skulle sætte os ned og lave en studiekreds på et tidspunkt; så kunne hr. Søren Krarup jo se på, hvordan blasfemiparagraffen er blevet brugt igennem tiden: hvordan man tidligere havde dødsstraf, hjul og stejle osv. som straf for dem, som man mente havde overtrådt blasfemiparagraffen, altså hvordan folk blev dømt for en lang række udtalelser imod kirken, også for 100 år siden. Jeg synes, det er væsentligt at gå ind og se på, hvor ofte bestemmelsen blev brugt, også efter at grundloven blev indført. Jeg synes, det er nogle meget voldsomme domme, man er kommet med igennem tiden, og mig bekendt har man i den periode haft en holdning

om, at Danmark var et kristent land. Jeg mener, at det taler for, at vi holder op med at beskytte det; både statsanerkendte samfund og andre har en opdeling med adskillelse af kirke og stat, så folk kan have deres religion og religionsfrihed for sig selv. Det er ikke noget, vi som stat skal gå ind og deltage i.

Kl. 19:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jesper Langballe fra Dansk Folkeparti.

Kl. 19:20

(Ordfører for forslagstillerne)

Jesper Langballe (DF):

Nu tilkommer det jo egentlig ikke mig at indlede min ordførertale med at kritisere Folketingets dagsorden, men jeg skal ikke nægte, at det er frustrerende, at man skal skydes en masse motiver i skoene, som man så må afvise med korte bemærkninger og så først til sidst får lejlighed til at redegøre for, hvad meningen egentlig er. Men sådan er vilkårene.

Jeg vil sige, at det, at blasfemiparagraffen har fået lov til at blive stående i straffeloven, selv om den ikke er blevet brugt siden 1938, jo er et vidnesbyrd om, at den retsligt er fuldkommen lige gyldig. En glemt paragraf fra en fjern fortid, hvor lovgivningen bl.a. havde til opgave sådan for syns skyld at vogte over den pæne, gudelige tone. De, for hvem ordet Gud blot var en glose, som fromme folk pyntede deres religiøse følelser med, var selvfølgelig lige glade med den glemte paragraf, og ordentlige kristne mennesker vidste, at den Gud, det kristne evangelium taler om, ikke har brug for lovgivningsmagtens beskyttelse mod hån, spot og latterliggørelse, og at han for øvrigt ifølge det selv samme evangelium kom til verden just for at lade sig håne, spotte, latterliggøre og dræbe.

Vel har der indimellem været fromme kredse, der har forargedes over såkaldte blasfemiske udsagn og har ønsket dem straffet, men i overensstemmelse med vores danske tradition har omverdenen sagt til sådan nogle mennesker: Gå hjem og vug.

I et samfund, der er sekulært, fordi det kulturelt er præget af kristendommen, har der udtalt eller uudtalt været en folkelig konsensus om, at begrebet strafbar blasfemi er en meningsløshed, mens ytringsfriheden, hvor den trues, er værd at værne om.

Med Muhammedkrisen blev det hele pludselig anderledes. Nogle fik med ét øje på den

glemte paragraf, nemlig de fanatiske islamister, som dyrker deres krænkede religiøse følelser, og som finder, at folk, der tegner eller kritiserer eller gør grin med profeten Muhammed, bør lide lovens strengeste straf. Det er deres interesser, og kun deres interesser, som alle de partier, der ikke tør stemme for ophævelsen af blasfemiparagraffen, forsvarer. Der er nemlig ikke andre end islamisterne, der har interesse i den paragraf.

Lovens vigtigste funktion er jo ifølge islamisternes tankegang at beskytte deres religiøse følelser mod krænkelser og forurettelser. Det, vi andre kalder den verdslige lov, er for dem et udtryk for Allahs vilje lagt i hænderne på myndigheder, der, hvad enten de selv erkender det eller ej, har den samme opgave at varetage som et kalifat eller som præstestytet i Iran.

Da vi første gang fremsatte lovforslaget, var SF så begejstret, at de skyndte sig at fremsætte det samme forslag samtidig med os, men da vi nåede frem til førstebehandlingen, havde SF fået kolde fødder og trak sig. De forklarede det med, at bemærkningerne i Dansk Folkepartis lovforslag fik SF til at tvivle på deres eget forslag. Ganske mærkværdigt. Siden har vi fremsat det uden bemærkninger og været lidt spændte på at se, om SF, efter sin formands drabelige opfordring til islamisterne om – og nu vil jeg så passe på Folketingets forretningsorden – at gå ad h til eller godtage det danske værdisæt, ville stå fast på det, eller om hele hr. Villy Søvnalds agitation bare var spin og hykleri. Jeg kan godt indrømme, at vi havde en anelse om, hvad svaret ville blive.

Islamisterne fik jo ikke dømt Jyllands-Posten for blasfemi, for hverken Rigsadvokaten eller de danske dommere var jo pludselig blevet islamister. Det er tænkeligt, at den glemte paragraf aldrig nogen sinde bliver nogen virksom retskilde, i hvert fald ikke før den dag, da vi måtte leve i et kalifat, sådan som de, der kræver straf for blasfemi, ønsker sig det. Sikkert er det derimod, at med denne paragraf som begrundelse vil retsager igen og igen bliver rejst, også selv om kravet om straf over formastelige blasfemikere igen og igen måtte blive afvist af retten.

Derfor var det måske på tide at lade paragraffen dale ned i den historiske skraldespand, hvor den rettelig hører hjemme, og så fjerne enhver signalforvirring om den kendsgerning, at loven her i landet ikke værner om krænkede religiøse følelser, men at den værner om den ytringsfri-

hed, der er vores retssyns basis og vores kulturs salt.

Kl. 19:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er nogle korte bemærkninger. Den første er fra fru Karina Lorentzen.

Kl. 19:27

Karina Lorentzen (SF):

Dansk Folkeparti har indtil flere gange i løbet af debatten i dag hævdet, at den her paragraf om blasfemi er ubetydelig, så derfor kan vi lige så godt slå en streg over den, fjerne den. Det kan derfor undre mig, at Dansk Folkeparti lægger så meget energi i at få den fjernet, og jeg kunne da godt have en ond fornemmelse af, at selv om man har streget bemærkningerne til sidste forslag, ligger de stadig væk som en eller anden ond skygge over det her forslag.

Til kritikken vil jeg sige, at SF er et parti, der er åbent over for samfundet. Vi er åbne over for de professorer, som har hævdet for og imod afskaffelsen af blasfemiparagraffen. Vi synes, at det er uendelig meget vigtigere, at vi lytter, bliver kloge og finder ud af, om det er mere forsvarligt at afskaffe blasfemiparagraffen end at gå ud og lave en handling, som måske får nogle utilsigtede konsekvenser.

Kl. 19:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:28

Jesper Langballe (DF):

Man kan godt blive sådan lidt modfalden, når man lige har holdt en ordførertale og så får en kort bemærkning, der viser, at den pågældende ikke har hørt mere end halvdelen. Jeg sagde jo godt nok, at denne blasfemiparagraf er og for så vidt altid har været fuldstændig ligegyldig og ubetydelig, men jeg sagde jo sandelig også, at der er nogle, den ikke er ligegyldig for, nogle, den ikke er ubetydelig for, nemlig de fanatiske islamister, som under og efter Muhammedkrisen har sat verden i brand, og som samtidig ønsker at bruge blasfemiparagraffen til at få dømt i dette tilfælde Jyllands-Posten. Det er simpelt hen noget, man kan tage stilling til. Paragraffen er ligegyldig, bare ikke for dem, og jeg ved ikke, hvilken interesse i SF har i at beskytte lige netop disse voldsmænds religiøse følelser mod at blive stødt på manchetterne.

Kl. 19:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er endnu en kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen.

Kl. 19:29

Karina Lorentzen (SF):

Jeg har skam ikke noget udtalt behov for at beskytte voldsmænd, og jeg synes måske, at det er en lidt hård anklage mod de personer, som forsøgte at bringe sagen om Muhammedtegningerne for retten for blasfemi. Jeg synes, at ordvalget fortæller alt om, hvor vi er henne i debatten, og hvad der er Dansk Folkepartis motiver med at bringe blasfemiparagraffen op igen.

Kl. 19:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 19:30

Jesper Langballe (DF):

Det er sådan noget, man siger, når man ikke rigtig ved, hvad man skal sige – ordvalget viser, hvor vi er henne; hør efter, hvad der bliver sagt, og så svar på, hvad der bliver sagt, ikke sandt. Men med hensyn til det her kan det godt være, at udtrykket voldsmænd var lidt stærkt, men når jeg bruger det, er det, fordi det under alle omstændigheder var folk, der mener, at man i trosspørgsmål kan bruge magt, enten lovens magt eller også den rå pøbelmagt. Det er jo altså en kerne i islamismen, nemlig det dér, hvor det for alle danskere – også folk, der er meldt ud af folkekirken – er en fuldkommen selvfølge, at man ikke kan det. I trosspørgsmål skal magten holde sig langt væk, både lovens regulerede og regulære magt og den rå magt. Derfor talte jeg om voldsmænd, fordi det jo var det, man ville. Man ville have straffet Jyllands-Posten med magt.

Kl. 19:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger til fru Karina Lorentzen – desværre. Så er den næste hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 19:31

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det vil nok være umuligt for mig at nå at kommentere på alle de ting, hr. Jesper Langballe fik sagt i løbet af 10 minutter. Jeg synes i øvrigt, at der blev sagt ufatteligt meget om kristendom i den tale, hvilket jeg er helt uforstående over for; der blev sagt, at det var en ukristen paragraf, og hvad ved jeg. Man må gå ud fra, at de fleste af Folketingets medlemmer, der i sin tid vedtog paragraffen, i hvert fald dengang var medlem af den danske folkekirke; men det er måske bare, fordi jeg er for interesseret i den historiske baggrund.

Jeg synes, hr. Jesper Langballe hører for dårligt efter. Her har Det Radikale Venstre, men også, så vidt jeg har hørt, både SF og Enhedslisten rakt en hånd ud imod hr. Jesper Langballe. Hvorfor har vi ikke fået et svar på ønsket om en høring i forhold til blasfemiparagraffen? Det kunne jo være en udstrakt hånd, men den er man nok ikke interesseret i, for så kan man ikke opretholde konflikten.

Kl. 19:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 19:32

Jesper Langballe (DF):

Det kan godt være, det var en udstrakt hånd. Jeg tillader mig at grine af det. Jeg synes simpelt hen, det er usselt, at man ikke ved, hvilket ben man skal stå på over for et lovforslag, man vist egentlig burde, men alligevel ikke rigtig tør stemme for, og så foreslår man en høring, en eksperthøring, om hvilke konsekvenser det vil have at afskaffe blasfemiparagraffen. Det kan godt være, jeg burde være et rart menneske, der tog imod den udstrakte hånd osv., men jeg kan altså ikke lade være med at more mig over det; jeg synes, det er lidt komisk.

Kl. 19:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Endnu en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 19:33

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg har ingen illusioner om, at hr. Jesper Langballes intention med at være i Folketinget er at være rar over for Det Radikale Venstre, men hr. Jesper Langballe afslører jo sig selv, og masken falder endda på Folketingets talerstol. Dansk Folkeparti er jo ikke interesseret i at få en dialog om det her, at få en høring, som måske kan ende med at rykke partier i Folketinget.

Der er mig simpelt hen en gåde, hvordan man kan fremsætte det samme forslag i 2005, 2007 og 2008, og når der endelig begynder at komme bevægelse i sagerne, er det eneste, man kan finde ud af, at udsætte sine politiske modstandere for hån, spot og latterliggørelse. Helt ærligt, hr. Jesper Langballe, kom nu ind i kampen.

Kl. 19:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:34

Jesper Langballe (DF):

Nu bliver jeg simpelt hen rørt til tårer. Jeg skal altså virkelig være dybt taknemlig over, at hr. Si-

mon Emil Ammitzbøll og folk på venstrefløjen er ved at flytte sig lidt. Altså, sikke dog en gang pladder. At tage stilling til, om blasfemiparagraffen skal afskaffes, er det mest enkle i verden. Det er bare at fjerne den. For en gangs skyld fremsatte vi et lovforslag og ikke et beslutningsforslag, fordi det er så teknisk enkelt, det er bare at slå kryds over den, så er den væk.

Hvad det får af konsekvenser, ved vi da på forhånd. Det får ingen, for paragraffen har ikke været brugt siden 1938. Men det vil være surt for de islamister, som havde gået og håbet på, at de ved hjælp af den lov kunne få bremset ytringsfriheden og f.eks. få forbudt Jyllands-Postens tegninger.

Kl. 19:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 91:

Forslag til lov om ændring af lov om tv-overvågning og lov om behandling af personoplysninger. (Autorisationsordning for installation af og kontrol med tv-overvågnings-anlæg, krav om anmeldelse til Datatilsynet ved behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning og indførelse af godtgørelse for krænkelse ved tv-overvågning i strid med loven).

Af Karen Hækkerup (S) m.fl.
(Fremsættelse 28.02.2008).

Kl. 19:36

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 19:36

Justitsministeren (Lene Espersen):

Med lovforslag nr. L 91 lægges der på tre punkter op til ændring af de gældende regler i lov om

tv-overvågning og lov om behandling af personoplysninger.

For det første foreslås det, at der indføres en autorisationsordning for personer, som foretager installation af tv-overvågnings-anlæg, og at der skal ske løbende kontrol med, at installatørene følger gældende lovgivning. For det andet foreslås det, at ansatte og andre skal være berettiget til en godtgørelse, hvis der foretages tv-overvågning i strid med lovens bestemmelser. Endelig foreslås det for det tredje, at der indføres en ordning, hvorefter privates og offentlige myndigheders tv-overvågning skal anmeldes til Datatilsynet.

De pågældende forslag svarer til de ændringsforslag, som Socialdemokraterne stillede under behandlingen af lovforslag nr. L 162 om ændring af tv-overvågnings-loven og persondataloven i foråret 2007. Endvidere indgik de tre nævnte elementer i beslutningsforslag nr. B 101 fra Socialdemokraterne, som blev behandlet sammen med lovforslag nr. L 162. Der er således tale om forslag, vi tidligere har drøftet her i Folketinget.

Regeringen har ikke ændret opfattelse i løbet af det lille år, der er gået, siden vi indgående drøftede de pågældende forslag her i Folketinget, og regeringen kan derfor ikke støtte det fremsatte lovforslag.

For så vidt angår det første forslag, som går ud på, at anlæg, som anvendes til tv-overvågning, kun må installeres af personer, som er autoriseret hertil, vil jeg henvide til, hvad jeg anførte under behandlingen af beslutningsforslag nr. B 101 sidste år.

Her fremhævede jeg, at regeringen naturligvis er enig i, at medarbejdere i virksomheder, der opsætter eller sælger tv-overvågnings-udstyr, bør vejledes grundigt om udstyrets lovlige anvendelse. Som jeg også nævnte i den forbindelse, finder jeg det meget positivt, at sikkerhedsbranchen har indført en certificeringsordning for medlemsvirksomheder, som beskæftiger sig med installation af tv-overvågnings-udstyr.

Samtidig må det efter regeringens opfattelse nødvendigvis være sådan, at den, der ønsker at iværksætte en konkret overvågning, må sætte sig ind i og overholde de regler, som gælder på dette område. Dette opnås efter regeringens opfattelse bedst ved bl.a. at oplyse om de regler, der gælder, således at både installatører og de, som ønsker at foretage overvågning, kan gøres